



BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.



Kontakt telefon:

060/517-82-82, Jelena



ULTRAMEDM

U L T R A Z V U Č N A O R D I N A C I J A

**Ultrazvučna dijagnostika
Internista
Ginekološki pregledi
Laboratorijske usluge**

☎ 061/1614901

☎ 061/1614903

Zdravlje i prevencija pre svega

STARČEVO, KESTENOVA 10A

Месна заједница Старчево

свим Старчевцима чесићија
Дан Старчева - Огъену Марију



Слика



СЕЗОНА ЈЕ: Дружење уз освежење - Илија, Марко и Миле

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА: XXXI

БРОЈ: 368

27. ЈУЛ 2024.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни

и одговорни уредник

Милена Јовишић. Редакцијски
колеџијум: **Петар Андрејић** (ос-
нивач), **Јордан Филиповић**, **Зорана**
Штековић, **Предраг Станковић**,
Марко Ивошевић, **Далибор Мер-**
гел, **Петар Орешковић** (спорт),
протојереј Зоран Малетић (црква),
Данијела Пећанин (школа).

Технички секретар:

Мила Роговић: Фото, насловна:
Исидора Јовић

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752,

Тираж

1000

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут
су изашле **јуна 1994.** године.

Уписане су у Регистар медија под
бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СР - Каталогизација у публикацији На-
родна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне
новине / главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево : Креат-
ивни културни клуб, 1995- (Панчево :
Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на:
<http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN
1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 103785735

ИВАНА ГРУБИША, ШЕФИЦА МАРКЕТИНГА АД “ПОДУНАВЉЕ“

Пружамо шансу локалним произвођачима

Акционарско друштво “Подунавље“ из Бачке Паланке у Старчеву поседује три малопродајна објекта: поред оног у Шумицама, који је први отворен, уследило је проширење овог трговинског ланца најпре преузимањем објекта некадашње “Старчевке“, а пошто, прошле године, и отварање новог локала у Улици Бориса Кидрича

Трговинске компаније у Србији препознале су значај домаћих производа, па тако и АД “Подунавље“, где се труде да подстакну и подрже локалне произвођаче.

Шта је оно што бисте похвалили на нашој трговачкој сцени? Има ли нешто што бисте волели да буде присутно и код нас, а познато вам је већ да примењују/практикују трговци у свету или региону?

- Трговинске компаније на тржишту Србије су несумњиво препознале значај домаћег производа односно домаћег произвођача чије производе све чешће уврштају у свој асортиман. Оно по чему је пословање АД “Подунавље“ препознатљиво је управо та географска разученост где се трудимо да дамо прилику локалним произвођачима да кроз наше трговине нађу пут до својих крајњих купаца. На тај начин јачамо домаћу привреду. Наши објекти се, поред већих градова као што су Нови Сад и Крагујевац, налазе и у другим срединама где посебну пажњу полагамо на избор производа који ће се наћи у асортиману наспрам потреба и преференција купаца на том региону.

Који су највећи недостаци нашег трговачког сектора?

- Један од већих проблема са којима се суочавају трговинске компаније на нашем тржишту јесте велика флукуација запослених у самим малопродајним објектима. Компаније као да још увек нису нашле решење како да задрже квалитетне раднике. Велике и честе промене на овом пољу отежавају одржавање услуге на нивоу који је неопходан, а са друге стране та иста услуга је једна од кључних ствари у креирању лојалних купаца.

На шта одмах обраћате пажњу када уђете у неку трговину?

- Радимо такав посао где се трудимо да све гледамо из угла крајњег потрошача и шта је оно што њега чини задовољним. Тако, када уђем у било који трговински објекат ствари на које обраћам пажњу јесу ствари које одређују и сваког другог просечног потрошача у одлуци где ће обавити своју



Ивана Грубиша

куповину. Поред асортимана који ми је на првом месту, веома ми је важна хигијена у самом објекту, квалитет свежих производа, као и услуга која је на крају, али не и најмање важна. Веома ценим када од запосленог у малопродаји добијем тачну информацију, осмех и брзу услугу.

Да ли у склопу праћења конкуренције посећујете друге трговине?

- Свакако да обраћамо пажњу на активности којима се бави конкуренција. Здрава конкуренција нас тера да учинимо корак више у унапређењу наших услуга и продаје. Од конкуренције која је здрава имају користи како пословни субјекти тако и крајњи купци. Без обзира што смо упућени на конкуренцију, која је све јача, са друге стране се чврсто држимо својих принципа пословања и тежимо ка томе да будемо препознатљиви, највише по добро скројеној понуди, флексибилности и прилагодљивости на локалним тржиштима,

али и односу који наши запослени у малопродајама негују са крајњим потрошачима.

Порука колегама трговцима - како унапредити сектор?

- Оно око чега се трудимо и у шта ћемо да улажемо у будућности јесте што веће разумевање преференција потрошача. Данас као никада раније купци имају избор. Разумевање њиховог размишљања и онога шта утиче на њихов избор, несумњиво ће донети добар резултат па тако улагање у овај део видимо као алат којим може да се унапреди читава пословање. У овој активности морамо бити континуирани јер се захтеви и потребе купаца временом мењају. Ово је поље које константно мора бити у фокусу сваког успешног трговинског субјекта.

In Store
(П. Андрејић)

АКО НИСТЕ ЗНАЛИ...

Месна канцеларија Старчево обавља следеће послове:

- издавање извода из матичних књига рођених, венчаних, умрлих (за све уписе који су настали на територији читаве Републике Србије) на образцима Републике Србије и интернационалним образцима;
- издавање уверења о држављанству Републике Србије за уписе који су настали на територији Града Панчева;
- издавање уверења о слободном брачном стању и других уверења из матичних књига;
- упис у матичне књиге из бивших република СФРЈ;
- венчања сваког радног дана и викендом;

- састављање записника о пријави рођења детета, одређивању личног имена и признавању очинства, уколико родитељи у болници нису обавили све у вези са пријавом детета;
- упис чињеница рођења, закључења брака и смрти насталих у иностранству;
- издавање потврда о животу које се користе у банкама и за остваривање права из области борачко-инвалидске заштите;
- овера потврде о животу за потребе приказа иностраним пензионим фондовима;
- упис чињенице смрти у матичну књигу умрлих;
- покретање оставинског поступка.

За сва додатна питања и информације број телефона канцеларије матичарске служба у Старчеву: 013/631-001.

ЛОКАЛНА ЗАЈЕДНИЦА НАГРАЂУЈЕ НАЈУСПЕШНИЈЕ СТАРЧЕВЦЕ

Петнаеста редовна седница Савета месне заједнице одржана је 4. јула у прсторијама МЗ Старчево. Присутни на седници били су: Петар Андрејић, Данијела Алексић, Бранкица Драгојерац, Мићо Јаковљевић, Дарко Јешић, Небојша Денингер, Горан Стаменковић, Мирослав Кужет, Весна Радосављевић и Зоран Васиљковић. С обзиром на то да је седници присуствовао довољан број чланова Савета (10) за рад и одлучивање, председавајући Андрејић је предложио, а Савет једногласно прихватио следећи Дневни ред:

1. Додела плакете “Заслужни Старчевац“;
2. Организација летњег програма “Дани дружења 2024“;
3. Разно.

Под првом тачком једногласно је донета одлука да се прихвати предлог Комисије за доделу плакете “Заслужни Старчевац“ која ће ове године бити уручена “вуковцима“ старчевачке школе, удружењу старчевачких пензионера, вишарији Јелисавета, кадетима ОК-а “Борац“, Кошаркашком клубу “Борац“ и карактисти Александру Здешићу.

Под другом тачком једногласно је донета одлука да се оформи организациони одбор за “Дане дружења“ у саставу: председник Савета Петар Андрејић, заменик председника Савета месне заједнице Бранкица Драгојерац, директор Дома културе Марко Ивошевић, директор ЈКП-а “Старчевац“ Милан Бачујков, чланица Савета Весна Радосављевић и председница Извршног одбора Зорица Чикара.

Под тачком разно чланови Савета упознати су о текућим пословима



Савет месне заједнице Старчево

у Месној заједници и о кадровским променама: Предраг Станковић, досадашњи секретар, каријеру ће наставити у ЈКП-у “Старчевац“, док је техничког секретара, Јелену Грујић, на том месту заменила Мила Роговић.

Разговарало се и о пуштању у рад гасне мреже, а присутни су добили информацију да је МТ “Гастел“ у процесу формирања радне јединице у Старчеву, као и у разговорима са “Србијагасом“ у погледу услова за дистрибуцију гаса. С обзиром на то да се ради о корпорацијској инвестицији, а не државној, констатовано је да се не може утицати на прецизније одређивање рокова за коришћење гасне мреже, али и то да ће се од инвеститора тражити додатне информације по овом питању. Иначе, мрежа је спремна за

коришћење, под притиском је, и има употребну дозволу.

Донет је и закључак да се упути захтев ЈКП-у “Старчевац“ за редовније кошење оба дела православног гробља и да се покоси излетиште на Наделу, да се посеку гране на окретници да би аутобуси несметано саобраћали на линији 8;

Донети су и закључци да се упути допис Дому здравља о томе да је потребно да у току смене ради више лекара, као и допис Полицијској управи за редовнију контролу учесника саобраћаја на квадовима и мотоциклима у ширем центру Старчева. Очекује се у наредном периоду интензивније решавање саобраћајне проблематике, почев од решавања приступа главном путу из Улице маршала Тита, па до семафора код “Лолинице“.

Пензионери путовали у бању Врујци

□ Велике су врућине овог лета, као никад досад. Ваља се расхладити. Зато, агилно удружење старчевачких пензионера не престаје са пригодним излетима ни током лета. Тако су, у понедељак, 15. јула, кренули пут бање Врујци, популарне дестинације међу многим Старчевцима. Њих 45 је организовано нодневном излету у овој бањи са отвореним базенима. Пензионери су уживали у лепом времену и купању у термалној води. Због великог интересовања, понови боравак у овој бањи договорен је за следећи месец - 16. августа. Слободно се пријавите за овај пут!



Стигли смо!

ИНТЕРВЈУ

др Драгољуб Цуцић,

РУКОВОДИЛАЦ РЕГИОНАЛНОГ ЦЕНТРА ЗА ТАЛЕНТЕ

Млади таленти су
будућност Србије

Иза РЦТ-а “Михајло Пупин” је веома успешна година. Молим вас подсетите наше читаоце на најважнија достигнућа ваших полазника током ове године.

- Радило се у континуитету целе године. Ишло се на кампове, екскурзије, такмичења. Били смо и организатори 66. републичког такмичења талентованих ученика основних школа по наставним предметима и научним дисциплинама, 25. маја у Гимназији “Урош Предић”. Учествовао је 301 ученика. Били смо одлични, како у Панчеву, тако сутрадан у Чачку, где су се такмичили средњошколци. Много је награда на државним такмичењима на територији града Панчева, ове године, а има и међународних.

Колико полазника је ове године имао Центар и у којим областима?

- Имао је више од 500 полазника у 16 различитих области: математика, физика, хемија, програмирање, роботика, биологија, географија, историја, српски језик, књижевност, стваралачко писање, енглески језик, заштита животне средине, психологија, филм и позориште, ликовна уметност.

Да ли је било полазника који су своје знање показали и на међународним такмичењима?

- Било је. Опет су нам географи били успешни. Габријел Лалић, 2. разред Гимназије “Урош Предић” освојио је 3. награду на Европској географској олимпијади, одржаној крајем јуна, почетком јула на Копанику.



др Драгољуб Цуцић

Такође, Душан Младеновић, матурант Гимназије “Урош Предић”, пласирао се на Светско првенство истраживачких радова друштвених наука (The 7th International Conference of Young Social Scientists, ICYSS 2024), које треба да се одржи на Балију од 27. до 31. августа, ове године.

И ове године одржан је Камп у Идвору. Којом темом су се ове године бавили полазници?

- Тема овогодишњег кампа била је “Компјутерске симулације у физици коришћењем програмских алата EJS и Processing”. Радило се и са микробитовима. У четвртак, 11. јула, гошћа нам је била Стела Дурутовић, пројект-менаџер из British Council-а, а с обзиром на то да су нам поклонили неколико пакета микробитова, ово је била и добра прилика и да се види шта и како наши ментори раде, користећи их, да видимо резултате.

Кампови у Идвору су традиција РЦТ-а “Михајло Пупин” и многа деца желе да нова знања стекну управо на овом догађају?

- Да, ово је већ 14. камп по реду, у континуитету. И у време короне камп је био одржан. Врло је захтевно одабрати ученике, сигурно се направи и нека грешка да неко није позван, као што је сигурно, из свог искуства говорим, да деца која су долазила у камп су истински најбоља деца Србије.

Колико се током свих ових година променио рад у оквиру кампа у Идвору?

- Требало нам је неколико година да формулишемо идеју кампа. Радило се и онда, али последњих десетак година раде се сличне ствари, нијансе у разлици су у питању, тако да је и нама лакше да радимо са децом неке ствари које она нису имали прилике да раде у школама.

Недавно сте били код Јелене Беговић министарке науке, технолошко развоја и иновација. Зашто сте били тамо?

- Министарство наука се заинтересовало за рад Центара за таленте. Саветник министарке Беговић, Јован Милић, био нам је на кампу математичара, на Дивчибарама, марта ове године. На отварању кампа у Идвору био је проф. др Мирослав Трајановић, државни секретар у Министарству наука, последњег дана кампа, када се полазници кампа бранили своје радове, по пројектима за које су се определили, дошао је да их поздрави, и поразговара са њима, Вукашин Гроздић, такође државни секретар у Министарству наука. Ми имамо децу, и са њима озбиљно радимо. То су у Министарству наука приметили. Начин на који ми радимо је најефикаснији рад са даровитим ученицима. Они спавају у својим креветима када се ради са њима, интензивно се ради са њима викендом током целе школске године, окупљамо их (територијално) да буду за-

једно, водимо их на: екскурзије, кампове, факултете и институте; доводимо гостујуће предаваче, и све је то за њих бесплатно. Ова држава мора да води рачуна о својој даровитој деци, која су, такође, деца са посебним потребама, о томе треба мислити свакодневно. У Министарству наука су схватили да полазници Центра за таленте су деца која узимају стипендије и награде који они деле. Ми смо ти који о њима воде рачуна још од десете године, окупљамо их и групирамо, и заједно са школама, стварамо научни и уметнички подмладак наше земље.

Колико је за вас значајно да сада имате тако изражену подршку Министарства науке?

- Веома је значајно, с обзиром да немамо подршку у Министарству просвете. Они немају времена за нас. Надам се да ће се то променити у наредном периоду.

Каква је сарадња са факултетима у Србији, али и значајним научним институцијама?

- Изванредна, бар што се тиче РЦТ-а “Михајло Пупин”. Редовно, по захтевима ментора, идемо са децом на факултете и у институте. На неким обављамо експерименталне вежбе. То нам је веома важан сегмент рада.

Морамо да напоменем да сте успешно организовали и такмичење у истраживачким радовима.

- Организовали смо 66. републичко такмичење талентованих ученика основних школа по наставним предметима и научним дисциплинама Републике Србије. Такмичио се 301 ученик у 12 категорија. Формиране су 22 комисије за одбрану радова. Тежак и велик посао, али урађен. Захвалан сам ауторима тестова и члановима комисија, зато што ми је позната њихова цена рада и уложен труд.

Наше читаоце заједно како родитељи могу да пријаве своје дете да буде полазник Регионалног центра за таленте?

- Дете треба само да жели да ради. Није лако викендом, када остала деца још спавају, да се иде у гимназију и ради на знатно комплекснијим захтевима него у школама. Тако се може, код нас долазе деца која желе да раде и која имају предиспозиција да им се подигне ниво захтева.

Да ли деца морају да буду талентована или вредна и жељна нових знања?

- Таленат за, на пример математику, само олакшава да се нешто схвати, и да се нешто уради. Без жеље за знањем и без рада, таленат је само карактеристика.

Многи ваши некадашњи полазници данас раде у светски познатим институцијама или су завршили и престижне факултете у свету?

- Јесу, за многе знам и где су. Многи су и у Србији. Различите су нам жеље и захтеви. Често наглашавам, Михајло Пупин је се 25 година уписао факултет. Мора је чак и да мало “смањи своје године, не би био примљен (тако се тада могло). И постао је то што је постао. Важно је да себи јасно формулишемо шта желимо. Када то урадимо, једина препрека можемо бити ми, сами себи, уз фактор среће у животу.

Како видите будућност Центра?

- Мислим да треба већ лагано да одредимо мог заменика. Да се припреми. Неког ко има дуго искуство у раду Центра, и ко се вишеструко доказао, у иницијативности, раду са децом, посвећености. Има их доста у Регионалном центру за таленте, само треба да се договоримо, ко ће то бити.

Зорана Штјековић

Кружна бициклическа стаза

Бициклисти често пролазе кроз Старчево. Они из иностранства прате трасу Еуро вело 6 која води ка Црном мору, а они из нашег округа пролазе кроз наше место правећи кружну руту.

Ова стаза је дужине 32 километра и пружа могућности да на лак начин за кратко време упознате лепоте Дунава, реке Надел и резервате природе на том потезу, али и духовни центар целог краја манастир Војловица. Почетак стазе је код прве табле постављене недалеко преко пута манастира Војловица, поред главног пута који води ка Старчеву. Поред ње налази се и мала табла са информацијама о орлу белорешну, који има своје хранилиште у непосредној близини. Од табле стаза води ка Дунаву и убрзо излази на дунавски насип којим води све до Иваново и Ивановачке аде.

Дуж стазе постоје путокази ка најзначајнијим локалитетима, плажа “миље“, локација за скелу и прелазак на другу обалу Дунава, село Иваново, “љубавно острво“, “шпиц“ и Дунавац.

Све време идући насипом отвара се моћни Дунав, и прелени “кубици“. У Иванову код самог моста налази се још једна информативна табла, а одатле пут води насипом уз Дунавац, уз реку Надел, додирује Поњавицу где улази на подручје Омољца, и даље. Наделом се стиже у Старчево до Трга неолита, где се може обићи и локални музеј историја Старчево.



Заокружи свој дан у природи

Одатле се асфалтном стазом стиже до манастира Војловица, где се круг и завршава.

Иначе, од ивановачког моста може да се скрене десно и настави насипом ка кампу “Јабуков цвет“ и успут се налази на примерак хрста лужњака, код чуварнице, који је стар око 190 година и стављен је под заштиту државе.

Стаза је рекреативна, без успона и висинске разлике, великим делом прати водне токове Дунава, Надела и Поњавице.

Цео крај одликује се разноликим биљним и животињским светом.

СКРЕНИРАЈ КОД
и погледај старчевачку туристичку понуду



ОКО Старчева >



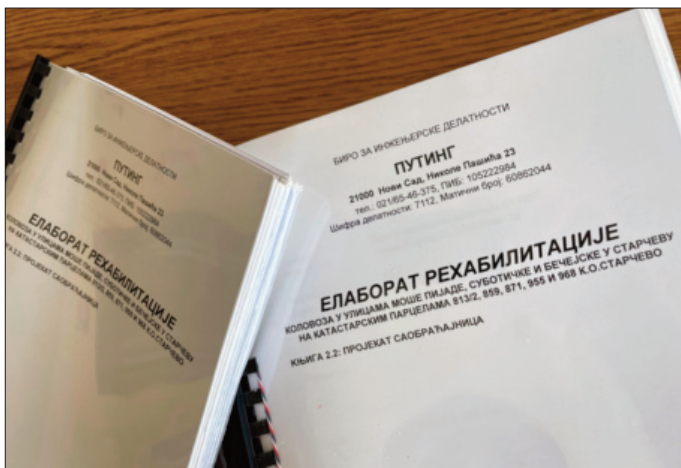
Нова хоризонтална саобраћајна сигнализација

□ Двапут годишње врши се одржавање вертикалне саобраћајне сигнализације. Радницима (ни)је сметала врућина, посао је завршен по плану.



Нова вертикална саобраћајна сигнализација

□ Није згорег још једном поновити, јер се део возача не придржава нових правила саобраћаја у зони православног гробља. Режим саобраћаја по завршетку изградње паркинга код православног гробља сада је другачији - улаз је, као и до сада, из смера Панчевачког пута, али је излаз са паркинга од сада дозвољен само у смеру Улице Моше Пијаде. Дакле, уведена је једносмерност, па ваља обратити пажњу.



Пројекти за нове саобраћајнице

□ А пројекти, па, они су увек спремни. У ормарима Месне заједнице спремно чекају свој ред пројекти за реконструкцију улица Суботичке, Бечејске и Улице Моше Пијаде.

Позови Кремљ ради рударења



Пише:
Пејтар Андрејић

О РУДАРЕЊУ У СРБИЈИ има се штошта рећи. Најпре, треба знати да су још средином 13. века, у време краља Уроша I (1243 - 1276) у Србију досељени Саси (Саксонци), рудари немачког порекла, из Ердџла (тада Угарска), како би радили на рударској производњи (рудници у околини Бора, Новог Брда, Сребренице, Ђавоље вароши и други). Данас у Србији бар 40.000 људи живи од рада у овој грани.

Ових дана је хистеријна гомила, читај: гласна мањина, једва дочекала да дигне главу и несметано лаје против "Швабе" и болесним повезницама са 1914. и 1941. понижава и потцењује наше претке страдале у ратовима. Ратовали су и Немци и Французи хиљаду година, па им данас не смета да заједно уређују будућност нашег континента.

Да се разумемо - већина ових врштитећих "еколога" није против копања литијума. Они су, заправо, против развоја и модернизације нашег друштва, против Европе и Запада уопште. Њима не смета монопол руских господара српског енергетског тржишта стечен скандалозно јефтином продајом НИС-а, а ни данашњи кинески власник рудника у Бору. Лицемерје невиђених размера, а са јасном намером - успорити Србију.

Већ дуго се овде протурта злонамерна прича да ће једном доћи Немац и Американац (Хеј! Па и Трамп је Американац!) да опљачка Србина, да му поруши тарабу и украде идентитет. Те подле лажи, сервиране из неког подрума у Кремљу, ревидирана историја и извртута стварност су дошле да уберу богату летину.

Србија је данас на позицији на којој никад у својој историји није била - од ње зависи. Е сад, и од нас зависи како ћемо то да искористимо на најбољи начин.

АПОТЕКА Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo
Pančevački put 2, Starčevo
Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

f Filly apoteke
o filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

Лице с насловнице: Душан Ђокић, наш суграђанин Креативни ентузијазам

Душан Дуле Ђокић је рођен 5. јула 1993. године у Панчеву од оца Миладина и мајке Јелице. Његова породица је од његовог рођења у Старчеву. Он се бави једним веома необичним хобијем који се стручно зове "ауто тјунинг стајлинг". То је такмичарски спорт који је релативно скуп и захтева много рада и стрпљења. Да би се читаоци "Старчевачких новина" упознали са овим интересантним хобијем, обавили смо разговор са овим нашим занимљивим суграђанином.

Реците нам, најпре, нешто о свом детињству...

- Од рођења сам у Старчеву и детињство сам провео уз другаре, возњи бицикла и другим дечијим играма. Највише сам се дружио са Мирославом Латковићем и Александром Станковићем, кога, нажалост, више нема.

Како је протекло Ваше школовање?

- Основну школу сам завршио у Старчеву. Учитељица ми је била Снежана Глумац, а разредна историчарка Зорка Бјелић. Средњу електротехничку школу завршио сам у Панчеву и стекао звање електротехничар процесног управљања.

Где сте се потом запослили?

- Почео сам да радим у фабрици "ЗФ" као техничар за подешавање машина на линији што је повезано са мојом струком из средње школе. Пре тога сам радио на разним пословима, на уградњи климатуређаја и видео-надзора, као трговац и на пословима преко студентске задруге.

Како сте дошли до овог хобија?

- Још као мали сам заволео аутомобиле и "чачкање" око њих највише захваљујући покојном Аци. Он је имао "пежоа" па сам и ја ту

марку заволео. Касније су кренуле и видео-игрице "Need for Speed" и "Underground 2" на којима смо "фризирали" наше јаке виртуелне машине. Иако је подешавање углавном било базирано на подешавању перформанси аутомобила за ауто-трке, ми смо се базирали на аудио технику или једноставније речено - музику у колима.

Како то функционише у пракси?

- Ово се ради на високом нивоу. Сваки ауто има своју фреквенцију и рад на сваком аутомобилу је различит. Ми меримо ту фреквенцију и на основу тога уграђујемо звучнике како би звук био што јачи. На све то утичу многи фактори - од изолације самог аута, до врсте каблова који кроз њега пролазе. Аутомобиле претварамо у звучне кутије велике звучне снаге. Ни снага звучника и појачала не гарантује само по себи јачину звука. Један од мојих уређаја је имао 5000 вати и преко тридесет килограма тежине, али се није показао добар.

Постоје ли клубови, такмичења?

- Да, свакако, такмичење се зове "Db drag" или такмичење у јачини озвучења у аутомобилима и током године се организује у разним местима на територији Србије. Мој сарадник Мирослав и ја смо у панчевачком клубу који се зове "АМСУ Фамилија". Клуб нам више служи за сарадњу и дружење јер на такмичењима углавном наступамо у појединачној конкуренцији. Уколико се икада будемо такмичили у ауто-тркама, клуб би био неопходан, па је и то разлог оснивања клуба. За то нам треба много новца.

Да ли је овај спорт или хоби исплатив?

- Нажалост, није. За стајлинг аутомобила је потребно много пара и још више рада, а то осим нас малог броја



Душан Ђокић

ентузијаста нико неће платити. Често нам се дешавало да до раних јутарњих сати припремамо аутомобил за такмичење, па онда кренемо на пут како би стигли на то такмичење... Звучнике и осталу опрему купујемо преко огласа или на "бувљим" пијацама где се може наћи много интересантних ствари.

Шта би сте поручили онима који су се заинтересовали?

- Волео бих да и у нашем месту једног дана организујемо овакво такмичење како би и Старчевци могли да виде и чују чиме се ми то у ствари бавимо, и да нам се придруже, јер је све то веома занимљиво.

Предраг Сјанковић



ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат
"Информисање у нашој
локалној заједници".
У оквиру овог пројекта
реализовани су неки од
текстова у овом броју
"Старчевачких новина".

Поздрав из Гучева!



Скаути

□ Марко Стана као водник, Тијана Стана и Милица Барбара, као полазнице “Шумске школе”. Током десет дана кампа, полазнице ће стећи потребна знања из области планирања и организације извиђачких састанака и других активности, комуникације,

креативности као и многих дугих знања и вештина, како би могле успешно да започну рад са најмлађим члановима Одрета извиђача “Надел”. Марко Стана ће унапредити искуства за руковођење Одредом. Више у наредним бројевима СН.

Сачувајмо прошлост од заборава

□ Музеј у нашем месту наставља да ради на формирању колекција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заборава како су наши преци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старих докумената и фотографија који су вољни да позајме исте ради скенирања, после чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употпуњавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то



ствара могућност организовања тематских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас. Дајмо свој допринос за будуће генерације.

ХОЋЕТЕ “СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ” НА КУЋНУ АДРЕСУ?

Уколико желите да “Старчевачке новине” добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 50 динара по примерку обезбедићете редовно слање “Старчевачких новина” на вашу кућну адресу, или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА Време радова и празника

Српска православна црква у Старчеву ове године поред великих радова планира и славља. Већина планираних радова у храму Огњене марије приведена је крају. Ако се скупе средства, а очекује се да хоће, у плану је да у току јесени постави мермерни под у храму. Нови зидани иконостас је урађен у првој половини јула. У порти храма Св. Пантелејмона градиће се Светосавски дом са великом салом. Израда пројекта и добијање грађевинске дозволе је у току. Храмовну славу Огњену Марију, 30. јула, православци ће прославити молитвено. Света литургија почиње у 8:30 сати, а потом иде литија око храма и резање славског колача. Храмовна слава Св. Пантелејмона слави се 9. августа, а света литургија почиње у 9 часова. По дугогодишњој традицији биће литија око храма и резање славског колача, а у поподневним сатима и ваشار у порти.



Своје прилоге за градњу храма можете уплатити на жиро-рачун број: 325-9500600037013-76, Војвођанска банка. Прималац: Српска православна црквена општина Старчево, сврха уплате: За градњу храма Огњене Марије у Старчеву. Готовинске уплате примају се у храмовима и код свештеника.

Пројојереј Зоран Малетић



Коначни изглед * Декарт студио

КУПУЈЕМ ЗЕМЉУ
У СТАРЧЕВАЧКОМ АТАРУ

ПЛАЋАМ ДОБРО!

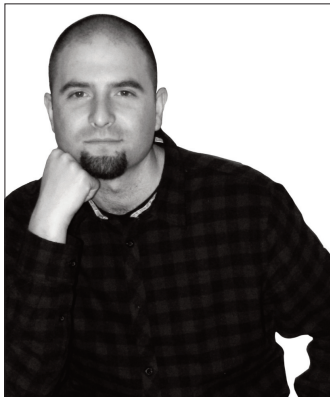
Телефон > 063/341-780

Нова кадровска решења у култури након локалних избора



□ Почетком јула изабрана је нова градска влада. У Градско веће града Панчева отишао је досадашњи в.д. директора старчевачког Дома културе Дарко Јешић, а на његово место именован је наш суграђанин Марко Ивошевић. Култура у нашем месту заузима завидан ниво уколико се упореди однос разноврсности културне понуде и квалитет садржаја, што сеже у деценије посвећеног рада у овој области. За очекивати је да ће се успоставити континуитет. Доскорашњи в.д. директора Дома културе зна који су све проблеми који су остали нерешени, а инвентивност и агилност новог директора биће потврђени њиховим решавањем.

□ Марко Ивошевић, рођен је 1986. године у Панчеву. По занимању је мастер инжењер пејзажне архитектуре. Мастер рад одбранио је на тему “Развој културних стаза на територији јужног дела града Панчева“, који је имао запажен утицај у струци. Основач је уружња “Пагус“ са којим је развио прву линијску културну стазу у Србији “Културна стаза Банатске војне границе“ која повезује предеоно и културно наслеђе. Један је од аутора сталне поставке “Старчево кроз векове“ старчевачког музеја. У радној каријери, између осталог, радио је на развоју културног туризма у оквиру Туристичке организације Панчево. Аутор је и коатор бројних пројеката у струци као и уметничких ин-



сталација. Вишегодишњи је заљубљеник у природу и извиђач. Више од деценију прикупља грађу о културном наслеђу Старчева и околине. На место директора Дома културе долази са позиције начелника Савеза извиђача Србије, на којој је провео пуних шест година.

□ Дарко Јешић, рођен је у Панчеву, 5. априла 1979. године. До 1983. живео је у Банатском Брестовцу, а од јесени исте године преселио се с породицом у Старчево, где је завршио основну школу, а потом у Панчеву и Хемијску школу “23. мај“. Дипломирао је на Пољопривредном факултету у Земуну, те је радио као професор, наставник и педагошки асистент. Радио је као вршилац дужности директора Дома културе у Старчеву од 2018. до јула 2024. године. Његов лични и професионални ангажман дошао је у први план изван оквира формалног образовања. Његове личне референце тичу се пре свега књижевности. Деведесетих година прошлог века писао је за панчевачки зборник поезије и кратке прозе младих с простора бивше Југославије “Рукописи“, аутор је завичајне монографије “Рокери из неолита“, а 2020. године романа “Виа долороса“, с којим је био у ширем кругу кандидата за НИН-ову награду. Ове



године је објавио своју прву збирку песама “Зеница круга“, а осим тога, аутор је неколико драмских текстова за децу које су од 2018. па до ове године изводиле разне београдске позоришне трупе, пре свега у Београду. Идејни је творац тематског књижевног фестивала “Старчевачки дани књиге“, почев од 2019. године, и сарадник на формирању међународног књижевног фестивала “СУЈУК“ (Сусрет јужнословенских књижевника), који се од 2023. године одржава у Бечићима. Тренутно живи у Старчеву. Отац је једног малолетног детета.



СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА



□ Пре свог знатног и свеобухватног развоја с почетка 2000. година, у комуналном смислу Старчево је имало само водоводну мрежу. Водовод се у нашем месту градио осамдесетих година прошлог века, а старији се сећају да је то био баш велики и озбиљан посао и да је полагање водоводних цеви помагала и инжењеријска јединица тадашње Југословенске народне армије. Како је то тада изгледало сведочи и ова фотографија Марине Митић Стана, на којој видимо радове у Ритској улици испред породичне куће Станиних, а позира и Паја Стана, Маринин отац.

П. Андрејић

КУЛТИВАТОР



историја, култура и млади

уређује: **Добрибор Мегрен**

Битка код Панчева (3)

(наставак) "Осим овог моста на црепајском, још два друга моста прелазе преко Надеља: на новосеоском и баванишком путу. Јужно-источно шума Војловица, на другој супротној северо-западној страни, међом од Тамиша па до црепајског пута преко Надеља у дужини од 3000 корачи, једна редутна линија, а са четврте јужно-западне стране, служи Тамиш река, рит а иза њега Дунав - сад сантама густим пун, Панчеву и његовој пространој утрини као оквир. Утрина је - као и свака, чиста, отворена равница, где марва и коњи пасу, и где беху у мирно доба сваке године већа војена вежбања. Лоза је у новије доба између Надеља и вароши засађена. Ал од крај вароши на јабучком путу између овог и Тамиша чак до оне редутне линије и атара отегли се виноградима. Ивица вароши у слици четвороугла састоји

се из широког, дрвима редом засађеног пута: дужа страна између баванишког и црепајског пута, из ове линије у среди улазак пута са Новог Села; с краће стране од Војловице: војена болница, Михајљевићев врт (Народна башта прим. аут.) и грађанско стрелиште до пута старчевачког; а од Јабучке опет редутама утврђен пут од Тамиша до црепајског друма. На уласку јабучког пута и црепајског на роњу и између оба, око дударе, даље на уласку новосеоског друма стајаху нам готове већ редуте од оба мерника (инжењера прим. аут.) Лукића и Михаила Ацингера грађене на услузи."

У наставку текста описује се вече након прве, неславно завршене битке. Након уприличеног већања се ипак одлучило да се јединице консолидују и упусте у нови окршај уместо да се упуте према Белој Цркви и Базјашу те препусте Панчево против-

нику. Том приликом војвода Книћанин изјавио је како "он главом својом за своју војску и њену безусловну послушност добар стоји", на шта су се такође обавезали капетани Јовановић, Шарић и знаменити Адам Косанић.

Следи предвиђена бројност војних снага: "Војска ће бити намештена у тешњем шестару, оном ивицом вароши, почем је онај први оквир тако проситран, да би и 100,000 војске у њему могле маневрисати. Ову је мисао први Книћанин назначио, што доказује, којег је урођеног ратног дара тај наш хероја у себи имао. Непријатељ имађаше свега: 8 баталиона пешадије, 8 сатнија хусара, 24 топа. Све листовом одабрана, пре царска војска, око 10,000 људи. Ми имасмо, кад учислимо и грађанство панчевачко, које је свагда било одушевљен, храбар, велики фактор у нашем рату, изван баталијона домобранаца њиних, - преко 15.000

војника; по свој прилици није нам противник био снагом дорастао."

Овакав је био просторни распоред јединица војвођанских Срба међу којима беше и један старчевачки прекаљени борац: "Лево крило, од Тамиша до Црепајског пута, бригада Книћанин. На најизложенијем месту у редути овде на роњу Теодор Лазић, јунак познат нам са Томашевца; иза њ као потпора Паја Путник, јарковачки делија; на крајњем левом крилу у виноградима измеђ јабучког друма и Тамиша, код циглане, Адам Косанић са својим баталионом поткрепљеним са три сатније Варадинаца под капетаном Миљковићем, четир топа под Пантом Чарапићем. Овде се налажаше једно јато оружаних Панчеваца. Старина Давид Старчевац од Липиске (битка код Лајпцига 1813. године у Наполеоновим ратовима прим. аут.) још војник, мојег покојног оца тадашњи садруг - њин узор."

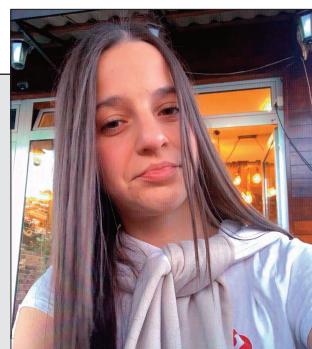
(наставиће се)

Упознајмо се...

Како се зовеш?
- **Јана Станишић.**
Како те зову?
- **Јанчи, Јаница.**
Кад си рођена?
- **16. јануара 2011.**
Како би себе описала у једној реченици?
- **Дружељубива и воли да помаже другима.**
вкола?
- **ОШ "Вук Стефановић Караџић".**
Шта радиш у слободно време?
- **Бавим се балетом и слушаам музику.**
Коју музику слушаш?
- **Домаћу, а понекад и страну.**
Омиљена песма?
- **"Звезде остају сјајне" од "Елитних одреда".**

Омиљени певач?
- **Жељко Јоксимовић.**
Омиљена певачица?
- **Светлана Цеца Ражнатовић.**
Најдражи стих?
- **"Звезде остају сјајне и кад ноћи су мрачне..."**
Шта ти је важно у музици?
- **Добар ритам.**
Шта те опушта?
- **Вежбање кореографија.**
Шта гледаш на ТВ-у?
- **Филмове и серије.**
Шта не гледаш на ТВ-у?
- **Ријалити програме.**
Омиљена књига?
- **"Лето када сам научила да летим", Јасминка Петровић.**
Омиљени филм?

- **"Мама Миа!".**
Омиљени глумац?
- **Милош Биковић.**
Омиљена глумица?
- **Слобода Мићаловић.**
Омиљени спорт?
- **Класичан балет.**
За кога навијаш?
- **За "Борац"!**
Где излазиш?
- **У Старчеву.**
Шта је за тебе љубав?
- **Поштовање и поверење.**
Шта си као мала хтела да будеш кад одрастеш?
- **Примабалерина.**
Чега се плашиш?
- **Самоће и неуспеха.**
Шта ти смета код других?
- **Дволичност и омаљовавање.**
Твоје врлине?



- **Упорна и истрајна.**
Твоје мане?
- **Тврдоглавост.**
Најбољи другови?
- **Аца и Угљеша.**
Најбоље другарице?
- **Анастасија, Нађа Рестац, Ива Јакимовски и још неке које ће се саме препознати.**
Шта би поручила младима у Старчеву?
- **Борите се за своје снове и не одустајте!**

Бициклом кроз Србију и Старчево



Норвежани

Бициклическом стазом “Евро вело 6“, која пролази и кроз Панчево и јужна насеља, током лета свакодневно промичу небројени љубитељи путовања двоточкашима на ножни погон.

Међутим, они се у овом делу трасе, поред понеког осмеха и поздрава с наше стране, суочавају и са једним великим проблемом, који бар по називу делује помало наивно. У питању је опака биљка “бабин зуб“, које има највише око “Петрохемије“ и (бивше) “Азотаре“, чије бобице садрже дуго, оштро и еластично трње, које с лакоћом продире кроз бициклическе гуме као кроз сир.

На пропутовању кроз Србију с том невољом сусрели су се и двадесетшестогодишњаци из Норвешке - Август и Адријан. Наиме, на поменутој деоници поред јужне индустријске зоне у гуме су им се неумољиво забале иглице “бабиног зуба“, а испустиле до Старчева, где су млади Скандинавци застали да их закрпе. Иначе, они су кренули крајем јуна из Осла, одакле су прешли трајектом у немачки Кил, а потом се преко Чешке спустили уз Дунав, с намером да, преко Србије, Румуније, Бугарске, стигну до Истанбула и то за укупно око месец дана. Њихове импресије Србијом су, како кажу, изненађујуће добре, пре свега због пријатељски расположених људи, који се солидно служе енглеским језиком.

(pancevac-online/Ј. Филиповић)

Летње активности Неолићанки



Арт-базар на Калемегдану

Чланице Удружења жена “Неолит“, 5. и 6. јула, учествовале су на арт-базару у склопу 6. Међународног фестивала илустрације “Илустрo-фест“ који се одржавао на савском шеталишту испод

Калемегдана у Београду. Оне су том приликом изложиле узете радове са разним мотивима. Удружење су у престоници у та два дана представљале Љиљана Зарић, Славица Видић, Весна Него-

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ □ ВУК МИЛОВАНОВИЋ је рођен 2010. године у Панчеву. Од треће године живи у Старчеву са мајком Мајом, оцем Гораном, неколико минута старијом сестром, близнакињом Петром и три године млађом сестром Машом. Похађа ОШ “Вук Стефановић Караџић“ у Старчеву и од септембра крече у осми разред. Врлодобар је ученик. У школи воли часове физичког васпитања и математику. Вук је још у првом разреду основне школе



одлучио којим спортом ће се бавити. На телевизији је гледао спортску емисију где је приказан џудо и њему се то свидело. Отац га је затим са сестром уписао у “Академију Јочић“ где је почео да се упознаје са вештинама овог борилачког спорта. Иако је у старту тренирао у групи старије деце, Вук се издвајао и његов тренер је видео потенцијал у њему. Он је то и показао кад је стасао за прво такмичење 2017. године и одмах се попео на победничко постоље освојивши друго место. Каже да је било периода када су му измицале медаље, али мотивација, вера у себе, дисциплина су му помогле да напредује. Вук у последње време бележи најбоље резултате. Прошле године је био другопласирани у Војводини, а на Државном првенству трећепласирани. Ове године је понео титулу првака Војводине и вицешампиона државе у категорији 42 килограма. Узори су му његов тренер Мирослав Јочић, вишеструки шампион Југославије, олимпијац и трећи на шампионату у џудоу за ветеране 2023. године, и Немања Мајдов, српски репрезентативац и светски шампион у џудоу. Вуку у октобру следи једна степеница више у каријери, а то је државно првенство за млађе кадете за које се озбиљно спрема и нада најбољем.

М. Јовишић

Радно време за посете музеју у августу

□ Старчевачка музејска поставка “Старчевом кроз векове“ и пратећа изложба старих разгледница “Кроз прозор XX века - разгледнице“ током августа месеца биће доступни посетиоцима с пратњом водича у следећим терминима: **УТОРАК** и **ЧЕТВРТАК: 11-16 сати**, **СРЕДА** и **ПЕТАК двократно: 11-13 и 18-21 часова**, **НЕДЕЉА: 13-18 сати**. Уколико желите да посетите старчевачки музеј ван наведеног времена биће довољно да то најавите, лично, или на бројеве телефона: 013/631-144 (током радних дана) или 063/56-57-52 и 060/386-19-14, који су стално доступни.

□ Музеј Старчева, који представља ове просторе у време млађег каменог доба и у време Банатске војне границе, отворен је пре четири године. Честе посете музеју оправдавају идеју и напор да се овакав простор пружи на располагање посетиоцима. Током пролећа, двориште музеја биће обогаћено новим објектом - кућом са сценографијом која ће дочарати живот неолитске породице.

ван и Снежана Томашић. “Неолићанке“ се спремају за учешће на манифестацији “Жетелачки дани“ која се одржава 27. јула у Војловици, а затим им следи припрема базара на Тргу неолита, 30. јула, поводом славе Огњена Марија. Као и претходних година, међу излагачима ће бити удружења жена из околине као и Друштво пчелара, и локални виноградарски, дестилери и воћари, тако да посетиоце очекује велики избор рукотворина, хране, пића, пчелињих производа. Сви су позвани да 30. јула прошетају Тргом неолита од 17 сати и посете базар јер, биће ту за свакога по нешто.

Женама из “Неолита“ затим следе гостовања у Омолјици и Иванову на манифестацијама које се током августа одржавају у овим местима.

М. Ј.

Дани дружења 2024.

Старчево, 27.7. - 11.8.



27. јул - субота

Терен у Шумицама, 16 сати:
Турнир у тенису
- квалификације;

Општински стадион, 18 сати:
Турнир у малом фудбалу
- квалификације.

28. јул - недеља

Хиподром, 8 сати:
Такмичење у гађању глинених голубова;

Терен у Шумицама, 16 сати:
Турнир у тенису
- финале;

Општински стадион, 18 сати:
Турнир у малом фудбалу
- полуфинале;

Музеј, 19:30 сати:
“Чајанка у музеју“ - дружење и разговор
с занимљивим Старчевцима.

29. јул - понедељак

Општински стадион, 18 сати:
Турнир у малом фудбалу
- финале;

Музеј, галерија 19:30 сати:
Додела плакета “Заслужни Старчевац“;

Трг неолита, 20:30 сати:
Целовечерњи концерт КУД-а “Неолит“.

ПРОГРАМ ОРГАНИЗУЈУ:

Месна заједница Старчево, Дом културе, Креативни културни клуб, спортски клубови и удружења грађана уз подршку волонтера

О ИЗМЕНАМА ПРОГРАМА ГРАЂАНИ ЋЕ БИТИ
ОБАВЕШТЕНИ ПУТЕМ ПЛАКАТА И ФЕЈСБУКА

Инфо: МЗ Старчево: 631-144, 630-010

30. јул - уторак

Месна заједница, 12 сати:
Резање славског колача поводом Огњене
Марије, славе МЗ Старчево;

Трг неолита, 17 сати:
Продајна изложба пчелињих производа,
вина и рукотворина;

Општински стадион, 17:30 сати:
Ревизијална фудбалска утакмица
ФК “Борац“ - ФК “Хајдук“ (Дивош);

Дом културе, 18 сати:
Предавање о пчеларству;

Трг неолита, 20:30 сати:
Дечији програм - дружење са клоном
Пајом;

Трг неолита, 21:30 сати:
Концерт тамбурашке музике ТО “Неолит“.

31. јул - среда

Трг неолита, 18 сати:
Дечији програм - аниматори - “Бамбиленд“;

Трг неолита, 20 сати:
Мажореткиње Плесног студија “Лана“.

1. август - четвртак

Клуб инвалида рада, 18 сати:
Турнир у доминама;

Трг неолита, 20 сати:
Дечија представа “Принцеза, принц и
жаба“;

Трг неолита, 21:30 сати:
Вече акустичне гитаре - Ика.

У СЛУЧАЈУ ЛОШЕГ ВРЕМЕНА ПРОГРАМИ ЋЕ БИТИ
ОДЛОЖЕНИ ЗА НЕКИ ДРУГИ ТЕРМИН

2. август - петак

Чаплин бар, 20 сати:

Паб квиз;

Трг неолита, 21 сат:

Вече плеса и имитација

“Шарени сунцокрети“.

3. август - субота

Општински стадион, 15 сати:

“Салетов меморијал“ - такмичење у припремању гулаша;

Општински стадион, рагби терен, 17 сати:

Међународни сусрет рагби ветерана;

Општински стадион 18 сати:

Такмичење у бацању камена с рамена;

Чаплин бар, 19 сати:

Такмичење у пикаду;

Трг неолита, 21 сат:

Концерт популарне класичне музике

“Њу Пан Квартет“.

4. август - недеља

Кафаница Терза, 16 сати:

Турнир у шаху;

Чаплин бар, 16 сати:

Ловачки котлић;

Музеј, 21-24 сата:

“Неолитска ноћ“ - Старчевом кроз векове.

5. август - понедељак

Кошаркашки терен у Школи, 18 сати:

Турнир у мини-баскету (3x3);

Клуб инвалида рада, 18 сати:

Турнир у јамбу;

Трг неолита, 19 сати:

“Бициклијада и ролеријада“.

6. август - уторак

Кошаркашки терен у Школи, 17 сати:

Турнир у кошарци - млађи пионири;

Трг неолита, 19 сати:

Дечији програм - аниматори - “Бамбиленд“;

Трг неолита, 21:30 сати:

Вече акустичне гитаре - Тођа.

7. август - среда

Терен у Школи, 16 сати:

Турнир у одбојци на песку (пионири);

Трг неолита, 21:30 сати:

Рок концерт - “Ултразвук“.

8. август - четвртак

Парк у центру, 19 сати:

Изложба кућних љубимаца;

Креативни културни клуб, 21 сат:

Ди-џеј вече (Шемса и “Јужни ветар“).

9. август - петак

Српска православна црква, 9 сати:

Храмовна слава св. Пантелејмон

(поподне вашар у порти);

Кошаркашки терен у Школи, 16 сати:

Турнир у кошарци (пионири);

Двориште Школе, 19 сати:

Извиђачки вишебој (отварање).

10. август - субота

Двориште Школе, 10:30 сати (целодневно):

Извиђачки вишебој (такмичење).

Кошаркашки терен у Школи, 16 сати:

Турнир у кошарци (сениори).

11. август - субота

Двориште Школе, 11 сати:

Извиђачки вишебој (затварање);

Клуб инвалида рада, 18 сати:

Турнир у ремију.





у Ђерму

Божана Савановић, наша суграђанка

Уживајте у нашем Старчеву

Још од далеке 2002. године кафана "Ђерм" (отворена сваког дана од девет до 23 сати), оаза мира смештена на месту где се Панчево улива у Старчево, синоним је за добар провод и уживање. То је идеално место како за пословне састанке, породичне ручкове или дружење с пријатељима и вољеном особом, иако и за незаборавне вечерње журке уз тамбураше.

Број гостинију се из дана у дан увећава, што је најбоља оцена нивоа услуге, несвакидашње пријатног амбијента, укусних залогаја и љубазног особља. У предивној цветној бањој и шато уређеној унутрашњости, декорисаној брижљиво одабраним репиро мојивима, уз специјалитетне куће и божању понуду пића, уживање сва чула. У "Ђерму" постоје вај-фај мрежа и два плазма телевизора, а постоји и могућност припреме хране по поруци, као и организовање прослава до сто места, по вољним ценама. Четвртик поодне резервисан је за јела из кошлица, а очекују се и нова кулинарска изненађења. Ова кафана ће у рубрици "Кафенисање у Ђерму" бити домаћин и бројним занимљивим Старчевцима...

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја "Старчевачких новина" је Божана Савановић, рођена 1953. године у Омољници, а пореклом је из Босне, одакле су јој родитељи Бошко Кочић и мајка Зорка, а има и две полусестре и полубрата.

Убрзо се одселила у Војловицу, где је завршила основну школу, а потом и занат за женског фризера, па и дактилографски курс. Са 17 година се запослила у фабрици ципела "Иво Курјачки", а потом је радила у фирмама "Унико" и "Мио Монд". Са 30 година стажа отишла је у пензију након што је супруг умро 2007. године.

За Вукосава Савановића удата је од 1971. године, откада и живи у Старчеву, и са њим је на пут извела ћерке Јелену и Марију, које су јој подариле унуке Алексу (26) и Вању (6).

Како је одрастала мала Божана?

- Мој отац је 1951. године дошао у Омољницу из Босне, тачније из Горњег Раткова, места испод Мањаче. Ја сам се родила две године касније, али ми је, нажалост, мајка умрла док сам имала годину дана, па ми је самим тим детињство било веома тешко. Ко ме све није чувао, и тетка, и



Божана Савановић

неке разне жене, јер тата је морао да ради. Он се потом поново оженио за жену која је такође имала ћерку, тако да сада имам две полусестре и полубрата. Отац се из Омољнице преселио у Војловицу, где је купио неку кућу од набоја, коју је морао прилично да реновира. Када је дошао у ове крајеве није имао никакве школе, па је похађао вечерњу у Војло-

вици, након чега се запослио у "Азотари" 1962. године. И сви смо се школовали, нас четворо деце.

Детињство...

- Одрастање ми је било веома болно јер смо, искрено речено, били велика сиротиња и уопште не либим да признам да је то био тако. Тата је сам радио, зарађивао да нас прехрани и правио кућу. Тек је могао да одахне када је отишао у пензију и купио плац у Бањи Врујци, па је тамо направио кућу, где је на крају окончао свој животни век. Маћеха је имала ћерку из првог брака, а с мојим оцем је родила сестру и брата, али сав терет је некако пао на мене. Од 11 година сам знала већ да кувам, да перем, да спремам... И тек када све то порадим, увече сам имала мало времена да изађем испред куће на неку клупу, на којој смо се деца скупљали.

Школа...

- У Војловици сам завршила осми разред, после чега сам уписала "Пајину" школу. Заправо, тата ме је уписао на занат за женског фризера у Школи ученика у

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ "ЂЕРАМ" ТРЕБА ДА СВРАТИШ



- * СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- * ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- * ТАМБУРАШИ
- * РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
Ђерм
Старчево

привреди. Међутим, ја то нисам волела уопште, али сам га ипак завршила, па сам се касније преквалификовала. Отишла на курс за дактилографа од годину дана у економској школи. Када сам све то лепо завршила почела сам да радим са 17 година. Како нисам добила одмах посао као дактилограф, запослила сам се у фабрици "Иво Курјачки", где сам остала 11 година. Онда сам то напустила јер ми је сметао тај лепак, па сам отишла код једног приватника који је радио у Панчеву као штепер и имао своје бутике под називом "Унико". Од њега сам све то научила и послала сам да шијем. Пошто власник није редовно давао плате отишла сам у "Мио Монд", металску фирму где сам радила и као курирка, секретарица и свашта нешто.

Породица...

- Удала сам се 10. окторба 1971, када сам имала 18 година за Вукосава Савановића, којег су звали Вукашин. И добили смо две ћерке и трудили смо се да их изведемо на прави пут. Мис-

лим да смо то и успели, јер је Јелена завршила економски факултет, а млађа Марија је вишу пословну, па је рецимо осам година водила књиге код Драгице Павловић. Пре седам година се удала и има девојчицу од пет и по година, која се зове Вања. А старија ћерка се удала у Црепаји и има сина Алексеу који је сада већ навршио 26 година.

Пензија...

- Радила сам до 2007. када ми је умро муж и тада сам напустила посао и узела његову породичну пензију. Супруг је био возач у "Конграпу" и радио је у Београду, а то му је било прво и последње радно место. Када је дошао из Босне, служио је Титову гарду у Београду, након чега је остао и ту се и запослио. Имам негде око 30 година стажа, за које испоставило да сам их заправо бацила. Много ми је тешко што сам децу намучила, јер сам много радила, па сам морала и да плаћам жене да ми чувају децу, јер није имао ко. Желим да истакнем да ми је ипак много помогла у том смислу

бака Ђурђевка, која је, кад год је била у стању, гледала моју децу, а своју није имала. У 88. години је умрла, али једно две године пре смрти, већ је била изнемогла. Онда смо је супруг и ја, како да кажем, гледали, водили код лекара, куповали огрев и надам се да смо јој се бар некако одужили за сву доброту коју нам је пружила.

Садашњост...

- Откада сам у пензији, највише се бавим плаћем на којем имам воће, шпалир винограда, а печем ракију од тог воћа. Морам да признам да ми око прскања и резивања много помаже Златко Јовановић. Испуњава ме да радим напољу, нарочито да косим. Многи ме питају зашто толико косим, али мене то опушта. Поред тога, идем на дружења пензионера. Члан сам новоформираног удружења пензионера у Старчеву, и то од оснивања, а већ десет година сам и у удружењу "Лепеза". Имамо игранке, екскурзије и дружења по другим местима и посећујемо се међусобно. Не буним се, имам солидну пензију, ћерке такође лепо живе, а зетови су приватници. Једноставно, лепо је сазнање када су деца увек ту за тебе.

Старчево, данас?

- Старчево ми се свиђа у сваком погледу, као и то што ради Месна заједница. Рецимо, у делу где станујем, у Улици 7. јула, било је много подземних вода, које су ми више пута плавиле плац. Све то је престало када је уведена канализација, па сам рекла да је не знам колико било пара, не бих размишљала о њеном увођењу. Даље, путеви су асфалтирани, осветљене улице, превоз да не причам, иде малтене на сваких 10 минута, тако да ми ова пензионерска марица много користи, јер нисам возач, иако ми је супруг то професионално радио. Све у свему, Старчево, по мом личном гледању, најразвијеније од свих осталих места у околини. Имамо све - амбуланту, апотеке, пошту, школу, вртић, све што нам треба за пристојан живот.

*Тако љовори ова
Сјарчевка, а својим
суђраганима јоручује:*

- Уживајте у нашем Старчеву, чувајте га и да се више дружимо! Особа сам која воли да комуницира и не волим затворен простор.

дружио се

Јордан Филиповић

DTL Podunavlje

Tu smo komšije!

www.dtl.rs

ЕКО: Рециклирај!



Срђан Спасић рециклира

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чеп за хендикеп". Девета тура чепова је предата, а прикупљање нове, десете, је у току! Акција се наставља и даље - у ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у којима ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно, у рециклажно двориште нашег ЈКП-а "Старчевац" можете одложити и прикупљену пластичну амбалажу (ПЕТ боце). Рециклирајте!



GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS



Maršala Tita 61a
STARČEVO
radmila.rrglass@gmail.com

013/632-486
063/89-10-368
063/70-81-288
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

SVRATI NA
MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe



RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

* * *

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIČA "GAJBA"

Veliki izbor piča po povoljnim cenama

veleprodaja piča

Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579



Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
"Водовод и канализација" Панчево



Користи́мо
ВОДУ
рационално!

ИЗВИЋАШТВО

Бивак у Иванову

Летње активности старчевачких извиђача одвијају се према распореду и пуним капацитетом! На ред је дошао бивак у Иванову - активност ноћења под шатором од три дана, у коме ће се неки од скаута по први пут опробати у оваквој врсти додира са природом. Идеја бивка је да млади чланови одреда креирају активност за млађе. Тако је вод извиђача "Коале", састављен махом од средњошколаца или ученика завршних, осмих разреда, за своје млађе другаре спремио програм, за незаборавну авантуру од 5. до 7. јула у Иванову, најмањем насељу на територији града Панчева. Тема бивка обрађивала је тему "Село и Град", односно идеја је била да се учесници додатно упознају са начином живота у сеоским срединама. Иваново, као мало место у непосредној околини, које лепо функционише и има дивне пределе око себе, је било права паралика.

Комплетан бивак се не би могао реализовати да извиђачима у сусрет није изашла Основна школа "Моша Пијаде" у Иванову, која им је уступила двориште за камп као и трпезарију и кухињу за припрему хране и оброке. Ивановачка школа је једна од изузетнијих по питању уређености и начина функционисања, јер иако има врло мало ђака, она одише посебном енергијом заједништва и гостопримства.

Све програмске активности одвијале су се према унапред подељеним задужењима. Првог дана за безбедан и сигуран долазак били су задужени Павле Михајловић, Василије Гердић и Предраг Станковић. Они су, такође, имали задатак и да са учесницима подигну камп. Када се ред шатора нанизао и када је место за ватру било постављено, на ред су дошле спортске активности чији је координатор био Огњен Стојановић. Одбојка, фудбал, кошарка били су добра доза опуштања и истезања која је додатно све и изморила пред ручак. У тренутку припреме за



Паљење ватре у кампу

рачак искоришћена је прилика и за учење једне од извиђачких песама нашег одреда, који је познат и по ауторском стваралаштву. Након изврсног белог меса и салате од павлаке и краставаца у школској трпезарији и одмора, учесници су прошетали по селу. Обишли су саму школу која потиче из 1888 године, Дом културе, Месну заједницу, католичку цркву специфичног изгледа, црпну станицу за воду која има важну улогу за очување овог места, сагледали насипе, а обишли су и споменик првом становнику Иванова. Дан испуњен активностима брзо је прошао па је након вечере дошао ред на припрему скечева за културно-забавни програм уз логорску ватру. Учесници су поседали око ње и уз друштво мештана који су их посетили, уживали у смешним причама и геговима под звезданим небом.

Други дан започео је уз *ђускаво* јутарње разгибавање који је био један од задатака координаторке кампа Вање Денингер. После слатког доручка припремили су се за пецање и кренули ка Дунаву. Није било великих улова, али ово сјајно искуство је ненадмашиво, јер је многим ово био први пут да ставе мамац или пак умрсе најлон. Сунце је било јако подједнако као и жеља за расхлађивањем. По повратку у камп балони са водом били су спрени за пуњењем. Кампери су се затим поделили у парове и такмичили који ће пар најдуже издржати, а да балон не пукне. Сви су били врло пажљиви тако да

смо имали неколико победника. Међутим, на општу радост свих убрзо се прешло на импровизовано добацавање и одмах након на опште прскање "свим средствима". Обавезно сушење, па седање у круг за радионицу коју су нам припремиле Тијана Стана и Микаина Јовановић. Обрађиване су теме за савладавање вештина: излетник, градоначелник и здрав живот, као и вештарства кампер и грађанин заједнице. Следећа активност је била прављење склоништа у групама. У шуми на обали Дунава две скипе су добиле задатак да уз помоћ два шаторска крила, три дугачка канана и са једном секиром направе своја склоништа. Уз надзор и пар

мањих савета старијих, сви млађи другари су самостално направили своја склоништа и тиме доказали одличну примену стеченог знања. За то време се у кампу припремала вечера, да када стигну назад одмах могу на прање руку и правац у трпезарију. Као и предходне вечери организовано је *зававно вече*, а ни овога пута није изостала посета младих мештана који су се брзо повезали са свим извиђачима. Овог пута тема вечери је била караоке, којима је претходило музички квиз.

Трећи дан, после јутарњег размрдавања главни кувар кампа, Филип Мрђан са својим помоћницима се одмах бацио на посао припреме доручка. Остали учесници убрзо су, на жалост, морали да започну и паковање. Након што је свако спаковао своје ствари, спаковали смо и колективне. Дружили су се и причали о свему што им је било занимљиво или мало мање интересантно, све до доласка рођенданске торте за Андреја Костића и Ивана Петровића који су, ни мање ни више, рођени истог дана и заједно то прославили током овог бивка. При повратку у Одред сви су били насмејаних лица и пуни занимљивих прича и нових искуства.

*Вања Денингер
Марко Ивошевић*

Кроки вести

- Марко Стана, начелник Одреда извиђача "Надел" изабран је да буде члан Штаба савезне шумске школе за образовање младих вођа, која се одржава на Гучеву.
- Милица Барбара и Тијана Стана, изабране су да буду учеснице ове савезне школе која се одржава од 11. до 20. јула на Гучеву. Обе се обучавају за рад са млађим категоријама извиђача. Сталним усавршавањем чланства Одред чува свој квалитет и континуитет рада.
- Одред извиђача "Надел" позива Старчевце да посете извиђачки камп у оквиру манифестације "Дани дружења" који ће бити подигнут у дворишту Основне школе "Вук Стефановић Караџић" од 9. до 11. јула.
- Од месеца августа Одред је планирао да организује скуп активности на тему "Извиђачи - грађани заједнице" која ће имати за циљ упознавање различитих сектора друштва и њихове улоге у локалној заједници.
- Одвијају се завршне припреме за дуго очекивани извиђачки табор, који ће бити организован на планини Јастребац од 30. јула до 5. августа.
- Штаб Одреда одлучио је да одредским вођама покљони промотивне извиђачке пакете у виду скаутских ранаца за излет и роковника.

Старчевачке бразде

Представљамо: Жетива пшенице никад раније



Фото: М. Митровић/РАС

При крају је овогодишња жетва пшенице, које је кренула раније него икад. Разлог је познат - преурањена вегетација, па је скидање најважније ратарске културе започето 10 до 15 дана пре него што је бар досад увек било. Према неким проценама, приноси ове житарице крећу се од четири па до 5,5 тона по хектару, али пољопривредници с много више скепсе гледају на тржиште и откупне цене. Када је реч сезони узгоја пшенице, озбиљни пољопривредници урадили су благовремено све прихране, а заштиту од болести фунгицидима морали су да понове трупут, пре свега због кишног пролећа. Иначе, то се у нормалним околностима ради двапут. Када је реч о прихрани све креће, као и увек, основним ђубрењем ујесен са комбинацијом NP 10-40 (азот-фосфор) у количини од 200 килограма по хектару, а потом у фебруару биљкама је давана "уреа" у износу од 100 килограма по хектару, да би крајем марта добиле AN у износу од 150 килограма по хектару.

Са очекиваном ценом од 25 динара нема неке зараде, а тренутно је око 3,5 динара мање. Нарочито када се одбије закуп од 80.000 по хектару. Тако испада да на 10 хектара државне земље може да се заради као на једном својем. Ако цена буде 25 динара то значи да треба да приноси буду око шест тона да би се стигло до нуле. Што се тиче државе, засада је испунила договор о субвенцијама од 18.000 хекатру, а у току је рефакција горива, односно повраћај који је могуће остварити у износу од 50 динара по литру, до 100 литара по хектару пријављене површине. Међутим, бар досад нико не спомиње ни реч о договореној исплати субвенција за семе у износу од 17.000 динара по хектару. Удружење

пољопривредника у околини траже да држава испуни што је обећала, као и нормалне тржишне цене и да не буде више уредби, ограничења и забране извоза, јер једном када се тако нешто уради, све се поремети за наредних десет година.

Кукуруз је засада у доброј кондицији, као и да, ако би му пала једна киша од 20-30 литара по квадрату, то би гарантовало род. На великом броју њива, поготово код оних произвођача који нису хтели да ризикују веома рану сетву и севали су у оптималном року, било је лошије ницање због слабе влаге у земљишту. Пољопривредник предузима све када је реч о агротехничким мерама, али климатски недостаци не могу се надоместити заштитиом.

(Панчевач/Ј. Филиповић)

Пчеларство:

Цветање сунцокрета се полако завршава. Морам да напоменем да су у нашем атару имали парцеле са сунцокретом који није медио нити су га пчеле посећивале. Цветна главица је без икаквог мириса. Распитивао сам се и добио одговор да је то сорта "пионир", што не мора да буде тачно.

У кошницама имамо сунцокретов мед који ваља врцати, није тако лоше. Сунцокретов мед има велики садржај полена што изазива кристализацију меда за 10-20 дана. Има леп пријатан мирис сунцокрета и слadak укус. Богат је витаминима и минералима. Наше комшије и пријатељи пију хладну воду и касније настаје упала грла и промуклост. Најједноставнији лек је домаћи прополис у спреју напратки у грло и опоравак је успешан.

Друштво пчелара "Старчево" организује и ове године на "Данима дружења" продајну изложбу меда и опреме за пчеларство, 30. јула од 17 часова на Тргу неолита. Нешто касније, од 18 сати је предавање за пчеларе и све грађане који желе да чују нешто ново о исхрани пчела и полену у људској исхрани, а које ће се одржати у Дому културе. Предавач је доктор биолошких наука Ратко Павловић из Вршца.

Горан Сјанковић

Друштво пчелара "Старчево"

Воћарство:

Лето господње 2024-те остаће упамћено по повишеним температурама и повременим непогодама праћеним обилним кишама и градом. Воћњаци и виногради, у зависности од микро локације, понели су доста добро. Показало се у пуној мери шта значи наводњавање и засена. Исто тако су се затрављене површине показале боље од огољених.

Поред већ постојећих засада воћа и лозе, морамо препознати чињеницу да се они морају знатно увећавати на уштрб ратарских култура. Ратарске културе, односно њихови експлоататори, довели су земљу до суровог осиромашења што има за последицу девастацију комплетне природе. Код воћарских и виноградарских површина то углавном није случај.

Здрави и вредни били (избегавајући тропске врућине),

Божидар Димитрић

Друштво дестилера, воћара и винограда "Старчево"



Воћњак Шкрбића



ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИЋ

ХВАЛА ВАМ

што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

Старчевачки ШОРОМ

УРЕЂУЈЕ
Марко
Ивошевић

Старчевачким шором са Николом Димитрићем

Нова сезона рубрике *Старчевачким шором*, доноси нам и нове делове историјске слагалице нашег места. Овога пута саговорник рубрике је Никола Димитрић, рођен 1933. године у Старчеву, у коме су рођени и његови родитељи (отац Милан - 1892. и мајка Верика 1898. године) као и бабе и деде. Био је једно од четворо деце. Са нама ће о Старчеву поделити бројне детаље у причи која следи у наставцима. Прочитајмо први део његове сторије која говори о животу у касним тридесетим и четрдесетим годинама прошлог века, укључујући и неке ратне немире.

“Рођен сам у данашњој Баштенској улици. Тада у кући број 73, (данас је то број 109). Кућа у којој сам се родио је имала две собе, собицу (малу собу), кујну и шталу. Штала је била изидана у наставку куће под истим кровом. То је била кућа како смо ми то звали “уз дуж“ (на бразду), такве су биле најчешће. После су почели више да праве “преке куће“ (на фронт). Ретко која кућа да није имала макар једног коња. Ми смо у штали имали два коња, краву и свиње *рањенике*, које смо хранили до јесени па се после користе за наше потребе. Гајили смо и десетак оваца и живину - гуске, патке и кокошке. Од свих наведених животиња једино кокошке нису ишле у рит да пасу. Онда смо после рата коње и краву морали да дамо у задругу, а од те штале смо направили још једну собу - то смо тако преправили. Обрађивали смо земљу и у риту и у пољу.

Данашња Баштенска улица је тада имала пуно празних плацева. Било је између кућа по 20-ак, 30-ак и више метара размака, тако да може још једна кућа између да дође. После рата почели су да долазе људи из Пирота па су куповали

те плацеве и правили куће. Цела улица је била земљана. Улице пре рата нису имале називе. Него су се звале по неким објектима, према положају или по некој асоцијацији. Тако се Баштенска улица углавном називала “задња до рита“, Лењинова се звала “школска“ или се просто горњи крај те улице називао “код школе“, Вука Караџића се звала “црквена улица“, ЈНА су звали “широки шор“ или “велики сокак“. Панчевачки пут се и тада тако називао. Улица Иве Лоле Рибара се називала - омољачки пут. Попречне улице углавном нису имале никаква имена, него су се називале према имену особе која ту живи, тј. код које се иде.

У оно време је основна школа била само са шест разреда. Ишао сам у српску школу која се налази на крају данашње Лењинове улице. У школу сам кренуо 1939. године. У тој школи сва деца и учитељи су били Срби. Сваки ђак носио је са собом таблицу и грифлу (камена или графитна писалка). Није било књига, него том грифлом пишеш шта ти се каже, па онда обришеш за следећи час, а до тада већ заборавиш шта си писао. На дрвеном оквиру таблице си имао везан мокар сунђер. На том плацу било је више школских објеката. У сваком одељењу нас је било око 20 до 25 ђака. Мушки и женски су ишли заједно у одељење, али смо седели једни са једне, други са друге стране у скамијама (дрвена клупа повезана са столом). Сећам се учитеља, господина Паје, госпа Бојане, госпа Нате. То су све били старчевачки учитељи, нису долазили из других места. После ослобођења, увели су да се иде осам разреда и уведене су књиге.

Ми, деца, често смо играли игре која се звала “чула“. У игри је свако од нас имао дрвене палице, као неке штапове дужине око метар и по, које држи у плићој ископаној руци испред себе. Сви смо стајали у неком кругу. Игра је имала и једно округло дрво облика јајета са којим смо се добацивали. Штап се вадио из ископане рупе када та дрвена лоптица крене према теби и ти треба да је одбациш. Један играч налази се у средини круга и јури за том лоптицом. Ми сви гурамо једно другом па се тај у средини натрчи док не дође до лоптице. Када је ухвати унутра је онај који је није примио, и овај што је трчао заузима његово место. Често смо играли и игре са лоптом крпењачом. Мени је то мајка правила, јер је она била снајдерка. Та се лопта правила тако што се натрпају унутра свакојаке крпе и онда се споља зашије. Од разоноде смо још ишли да се купам у риту, најчешће на каналу до села.

Ја сам имао и двоје старије браће, као и сестру и са њима сам се лепо слагао и често причао. Најстарији брат Јездимир (рођен 1925. године) причао ми је о партизанима. Он се њима приклонио још на почетку рата. У то време када је Банат био окупиран, многи младићи али и други су били отерани да раде као слуге код Шваба. Нико није служио у месту одакле је већ су из других места доводили људе у Старчево, а мој брат био је отеран у Францелд (данашње Качарево) да тамо служи. Убрзо је одатле побегао у партизане. Окупљали су се “у песку“ (Делиблатској пешчари), па су прелазили преко у Србију. У партизане је пошао и мој средњи брат Благоја (рођен 1928. године). Он је био у Панчеву једно два месеца, али су га вратили јер је био превише млад.

У Старчеву се не сећам много Немаца војника,

али се сећам Руса по ослобођењу. Било их је много и у колонама су ишли по улицама. Они су из нашег рита “тукли“ Београд и ту су преко Дунава напредовали даље. На улицама се стално чуло “наперјот, наперјот“, што мислим да значи “напред, напред“. Мислим да су се скоро месец дана овде задржали. На улазу у Старчево се налази споменик за неколико њих који су погинули у тим борбама. И код пруге у Панчеву је сличан такав споменик црвеноармејцима. Њих су наши сахрањивали. Слушао сам од старијих људи да су ти војници волели пуно да пију. Да када упадну у неку кућу која има пуно буради да су пуцали пиштољем у буре, јер нису имали како другачије да га отворе, и онда пију тако директно из бурета. Сам народ им је, такође, давао да пију. Они су у Старчево ушли преко Надела, са поља. Причали су тада старији да су они Надел прегазили, да нису ишли преко моста. Предводио их је и усмеравао један овдашњи Старчевац, партизан, Миле Ристић. Када су ослободили Београд, онда су отишли даље. За време боравка у Старчеву спавали су углавном у шаторима, а штабови су им били по немачким кућама. Када су ослободили Старчево убрзо је направљен логор за Немце на месту припусне станице (на почетку Лењинове улице). Одатле су их пуштали ко је хтео да иде за Немачку. Ко је имао у фамилији да је неки њихов страдао у рату, у Немачкој су могли да добију кућу, плац и паре. То су ми причали јер су се неки Немци после враћали у Старчево током 60-их. Ја сам имао доброг друга Немца, моје годиште звао се Наци Деватов. Са њим сам се пуно играо као дете јер су нас само две улице делиле. Он је овде имао родбину у Старчеву па је долазио да их обиђе, па обиђе и мене. Он ми је то причао. И неке Хрвате

Овај пројекат реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

овдашње су терали да иду у немачку војску, а ко од њих није хтео слали су их у борски рудник да раде. Моја снаја од рођеног брата је била Немица из Омољице, и њој је отац погинуо. Али њена мајка није хтела да иде у Немачку, већ се удала за једног Хрвата па је овде остала. Касније се ето, њена ћерка, удала за мог брата.

Када се завршио рат мој брат Јездимир је завршио за кројача у Панчеву, тамо је отворио приватну радњу и ту је и остао да ради. Имао је два ученика - шегрта из Старчева Праљицу Бору и Ристић Миту, тако да су они код њега научили занат, али било их је и из Војловице и Панчева.

Средњи брат Благоје је учио за фризера женског, али су му хемикалије љуштиле руке, па је прекинуо после годину и по дана. Онда је радио после на припусној станици као ветреринар. Он је купио кућу у Иве Лоле Рибара улици. Половину новца му је дао отац, а половину је сам стекао. А у кући где смо рођени је остао отац и ту је после дошао најстарији син од Јездимира.

Од мога оца сестра која је била старија од њега, Ката Димитрић, моја рођена тетка, као девојка је ишла да помаже изградњу православне цркве, заједно са многим Старчевцима. Мушки су, ко је знао и имао зидарски занат, зидали, а девојке су носиле цигле и помагале на други начин, како су могле. Тетка Ката је била удата у Старчеву, али јој је муж погинуо у Првом светском рату. У њему је учествовао је и мој отац, био је и рањен. Сећам се да нам је показивао рану. Каже да није метак ни осетио. Био је на лечењу у Коморану (Словачка).

Након рата сећам се да је убрзо почео да се гради данашњи Дом културе. Један Шваба је био главни да се зидају домови у свим селима. Не сећам се како се звао али се сећам да је држао план у рукама и говорио је овдашњим зидарима како треба и где треба да зидају. Звали су га "палир мајстор" - то је био као неки надзорник над радницима. Радници су били прави зидари са изученим занатом. Они су зидали добровољно, колико знам. Ми, као омладинци, ишли смо да помажемо и да носимо цигле, мешамо малтер и радимо шта треба. Цигле смо носили тако што уз-



Парк 1950-тих: Никола Димитрић (лежи) и његова десетина

мимо једну даску па на њу укучамо две летве и на даску наређамо цигле. Тако је могло више да се понесе. Скеле су све биле од фосни и летава. Да би се саградио Дом, срушило се једно 3-4 магацина. Један велики магацин се налазио у Улици Панчевачки пут (данас број 48). Један је био у центру ка млину (данас Панчевачки пут 6), један у српском крају, у Лењиновој улици, пре кафане "Код Чинча". Све те магацине су звали "црни магацини" Један такав на улазу у место је до скоро био ту. Ти плацеви на коме су били магацини су се после доделили некоме, а цела грађа се вукла на гомилу, колима и коњима, до данашњег места Дома културе. Гомилале су се цигле, греде, цреп. Не знам шта се дешавало са шуптом. Дом је, мислим, почео да се зида 1947. или 1948. године. Зидао се око две, до три године док није добио зидове које има данас. Тада није било мешалица за малтер, него се направи од дасака једна површина, отприлике три са три метра и ту се сипа песак, креч, вода и ми са чакљама мешамо докле год Шваба не каже да је добро. Ту смо долазили јер смо сами хтели. Неки родитељи нису давали деци, али мени отац није бранио. "Кад оћеш, иди" рекао ми је. Није му било право само што сам тамо трчао да радим, а кући некад нисам по вољи радио. А ми смо ту долазили јер је било и девојка па смо се тамо дружили, певали, шалили. Ако некад мало

претерамо у задикивању некога онда нас је Шваба грдио.

Темељи већине објеката били су од цигала. Тек после ослобођења се више употребљавао шодер и арматура за прављење бетона. Али, то је било тек после 60-их. Било је и доста младих Старчеваца који су ишли да граде пруге и на друге радне акције.

Момачки живот проводио сам на игранкама недељом у сали "Код Штимца". Ја сам једно време имао прилику да будем главни да одређујем ко ће бити хармоникаш и да свира коло и окретне игре. Хармоникаши којих се сећам су Васа Караваја и Никола, који је био син од Лолинице. Лолиница је била надимак за жену од Лоле који је држао кафану на Панчевачком путу. Он се звао Лола и погинуо је, па су онда њу назвали тако. Васа и Никола су ме некад јурили да свирају. Они нису свирали за цабе већ су били плаћани од продаје улазница. Игранке су биле једино недељом и то обично два пута. Прво поподне, па онда одемо да вечерамо, пресвучемо се па дођемо поново увече. На игранци се сећам и младића који су били у борби током Другог светског рата као мој брат, па у неком тренутку на игранци добили нападе. Ми смо то звали "живчани" па када га стигне, другови притрче да га смире, а он разбаца око себе по пет људи. Ти су ишли на лечење у Београд. Сећам се био је један Милан, он је много падао у

живчано, јер је био у првим редовима, па је видео свашта.

Године 1950-те кренуо сам на предвојничку обуку. Ми, који смо 1933. годиште смо сви били позвани. Имам и слику у парку. Ја сам био десетар и то на слици је моја десетина. Предвојничка обука је служила да се пре војске научи да се држи пушка, да се отвори, стави метак, нишани и слично. Користили смо за обуку метке са дрвеним врхом и без барута. Нисмо пуцали. Обука се одиграла у пољу на салашима, па се свака чета негде смести. На пример сви из Старчева једно годиште су на једном месту, па Омољица на неком другом салашу и све тако. Нас истог годишта је било око седамдесет. На салашу смо спавали и целу обуку имали. После је права регрутација била у Панчеву па смо се распоређивали. Пошто сам знао да добро возим тракторе одредили су ме или за тенкисту или за возача, па сам после ипак био возач. Војску сам служио у Загребу у аутојединици, где сам постао и инструктор. Војска се служила тада две године. КНОЈ (Корпус народне одбране Југославије) и морнарица су служили четири године. КНОЈ је служио мој брат Благоје. Најстарији брат није служио војску јер је био у партизанима, па су му то признали као да је одслужио.

(наставиће се)

Марко
Ивошевић



doo "VULOVIĆ"

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне,
округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализа-**
циони и електроматеријал
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и**
бетонско гвожђе

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

- * *пломба*
- * *каменац*
- * *заливање фисура*
- * *парцијална протеза*
- * *тотална протеза*
- * *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)
Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника,
облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и
иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24



trgovinska radnja

МАКИ ЈЕДАН

kod ambulante



***РОБА ШИРОКЕ ПОТРОШЊЕ**

***ХЛАДНО ОСВЕЖЕЊЕ**

RADNO VREME 24h

ВУЏОВАЦ *Страна ученика ОШ "Вук Ст. Караџић"*

РАДОВИ УЧЕНИКА

Рећи ћу вам на расанку...

И ево нас, крај основне школе, крај дружења са пријатељима из детињства, свему је дошао крај... Некако, свакоме баш тешко падне расанак, па, ето, тако и мени... Највише чега ћу се сећати јесу добри наставници, пријатељи и сва она наша дружења, а посебно екскурзије, као најбољи део целог школовања. Имам осећај као да је целом животу крај, а не само једног његовог, значајног поглавља... Ово је нови корак за мене и моје другаре и желим и надам се да ће им се то што су замислили и испунити јер мислим да то и заслужујемо. Увек сам ту била за сваког, увек сам за сваког другара издвојила исто време и надам се да ме памте по нечему добром, а не по лошем. Не знам да ли знају да сам увек била ту за њих у било које доба дана или ноћи, да ћу их памтити и да имају другарицу коју не може било ко да има. Могли су да се ослоне увек на мене и надам се да су то схватили за ових осам незаборавних година.

И на крају, желим да кажем да смо све ово заједно прошли и да морамо да идемо даље. Све лепе успомене да запамтимо када нам је најтеже. Захвалила бих се свима који су мој, бар овај мали део живота учинили лепшим.

Једно велико "ХВАЛА" свим наставницима који су своје драгоцене време дали нама и што су се трудили да будемо још бољи него што јесмо. Ми идемо даље, а ви остајете и због тога вам хвала и надам се да ћете нас упамтити по нечему добром, а не лошем.

Јелена Пејровић 8/1

(Не) желим да одрастем

Бити дете је најлешпа ствар. Док сам дете немам пуно обавеза. Једино што мораш је да учиш и слушаш маму и тату. Када си одрастао озбиљан си и мораш да бринеш о себи.

Не желим да одрастем зато што бих желела да моје детињство траје заувек. Моје детињство је ствар коју нећу заборавити. Сваки дан се дружим са другарицама и сестрама и немам посебне обавезе. Уживам у детињству док још могу и не журим да одрастем, али бити одрастао нема лоше стране.

Циљ ми је да postanем дерматолог. То је добра страна. Желим да помажем људима којима је потребна помоћ. Такође, моћи ћу сама себи да купим потребне намирнице, али се надам да то време неће тако брзо доћи. Желим да останем дете како бих могла да размењујем сличице са својом најбољом другарицом Ланом. Такође, желим да наставим да се дружим са другарицама сваки дан и да ми је једина обавеза школа.

Сви ћемо да одрастемо једног дана. Када тај дан дође, остаће ми само успомене на детињство. То је разлог због кога не желим да одрастем. Хоћу да правим што више успомена које нећу заборавити.

*Јована
Тасић 7/2*

Радове ученика ОШ "Вук Стефановић Караџић" можете погледати и на интернет страници "Старчевачких новина" на адреси

www.starcevo.org.rs

... Најлепше је брачко доба ...



Наша школа носи славно име

Приче из главе

Човеку је у животу потребна машта да би остварио своје циљеве.

Док сам била мала, маштала сам о томе шта ћу да будем кад порастем и о томе да имам крила. Како сам старија, имам све озбиљније и озбиљније циљеве. Сада су моја маштања постала мало већа и разумнија. Када напуним осамнаест година, жеља ми је да положим за ауто, па да са својих пар другарица кренем на пут око света, да обилазимо различита места и упознајемо нове људе и да имамо пријатеље свуда у свету. Волела бих да обиђем, за почетак, Европу и државе као што су: Енглеска, Италија, Немачка, Француска... Исто тако бих волела да обиђем и мања места која нису толико популарна, али има много да се види у њима. Такође, имам жељу да пробам неке од специјалитета кухиње, јер свака земља има неко јело по којем је позната. Занима ме мода и стилови облачења. Уживале бисмо у заједнички проведеном времену. То путовање би нам оставило незаборавне успомене којих бисмо се заувек сећале.

Волела бих да се од ове моје маште барем половина оствари. То би ми много значило и давало подршку за остваривање даљих циљева.

*Јелена
Лукић 6/1*



Школарици у вожњи до "водица"

Нови тренер на путу до успеха

Аутор: Владимир Ворих

Фото: Рејублика

Дошло је време за промене које могу донети и искорак. Он је тренер који зна како се стиже до успеха: неки нови ветрови дувају десвом обалом Надела - за даљи напредак промене су биле неопходне!

Наредна 2024/25. такмичарска година биће шеста узастопна сезона у којој ће се екипа Борца из Старчева такмичити у оквиру Војвођанске лиге - Исток, а сви у месту надамак Панчева се надају да би њихова екипа до 2026. године када се прославља велики јубилеј, век постојања клуба, могла да стигне и до Српске лиге група Војводина.

Екипа из Старчева претходну годину је окончала на шестој позицији са скором од 13 победа, исто толико пораза и четири ремија, али и поред пласмана у горњи део табеле, Борац је имао чак 31 бод заостатка за шампионом, екипом Војводине 1928 из Перлеза.

Пред старт нове сезоне агилно клупко руководство је одлучило да изврши одређене измене. Жеља управе је да се у наредним годинама ослони на млађе играче и да навијачи и сви поштоваоци фудбала уживају у лепој и допадљивој игри са циљем да се клуб што боље пласира на табели. Опростили су се од неких играча који су скоро деценију чинили окосницу тима, били носиоци игре и постизали добре резултате.

С обзиром на то да је дошло до промена у играчком кадру и да у Старчево стиже много нових играча, за тако нешто је потребан тренер који може брзо да се адаптира и прилагоди на постојеће околности. Стручни и ажурни људи из управе на челу за председником Матијашевићем донели су одлуку и нашли идеално решење да нови шеф стручног штаба сениорског погона Борца буде Слободан Петровић.



Слободан Петровић

Реч је о амбициозном, вредном и перспективном стручњаку који је свима добро познат на овим просторима. Познато је да је имао доста успеха у клубовима у којима је радио (Звездара, Полет Идвор, Ушће, ИМТ), а посебно се мора истаћи његово остварење у редовима новобеоградских "тракториста" са којима је стигао до историјског пласмана у елитни ранг српског клупског фудбала.

Припреме су увелико у току. У стручном штабу биће и помоћни тренер Миљан Блазовић, кондициони тренер Бојан Јовковић и тренер голмана Горан Бујаковић. Након именовања на позицију шефа стручног штаба, тренер Слободан Петровић је изјавио:

- Част ми је и задовољство што ми управа указала поверење и са радошћу и ентузијазмом сам прихватио позив да постанем тренер Борца, који је велики клуб, са ускоро стогодишњом традицијом, после Железничара и Динама, највећи у овој регији, и потрудићу се максимално да радом, знањем и посвећеношћу оправдам очекивања - рекао је Петровић и додао:

- Почели смо са припремама, фудбалери на тренин-

зима дају максимум, вредно радимо и задовољан сам односом у екипи. Имам квалитетне сараднике у стручном штабу и они ми много помажу да атмосфера на тренинзима буде позитивна. Играчи полако прихватају тај начин рада и функционисања што ме веома радује и тежимо највишим циљевима и што бољем плас-

ману на табели. У клубу имамо одличне услове за рад, главни терен са рефлекторима тако да можемо да тренирамо и у вечерњим терминима.



Поглед изблиза

□ И, како то увек бива на крају сезоне, ред је да се осврнемо на остварене резултате у такмичарској години која је иза нас. Наша екипа, ФК Борац, завршила је на шестом месту Војвођанске лиге - Исток, што је резултат вредан помена у такмичењу које окупила 16 одлично организованих клубова и екипа из источног дела покрајине. Сезону је свакако обележило освајање купа ФСП-а Панчево, такмичења у коме је наша екипа пружила одличне партије и на крају заслужио подигла пехар намењен освајачу купа нашег локалног фудбалског савеза.

□ Уследила је, потом, и утакмица четврт-финала Купа Војводине против екипе ФК-а Хајдук из Дивоша, коју је наша екипа изгубила. Испоставиће се, на крају, да смо изгубили од тима који је освојио овогодишње такмичење. Не можемо рећи да смо поносни на овај резултат, али свакако смо богатији за једно велико искуство.

□ Као и претходних година, урадили смо великих посао који се тичу нашег стадиона и инфраструктуре која је важна за даљи рад и развој којем смо веома посвећени.

□ Захвалност следи и нашој публици, спонзорима и пријатељима клуба који су у великој мери помогли у сезони која је за нама. Не преостаје ништа друго него да наставимо са ангажованим радом. У наредном периоду бавићемо се формирањем екипе за нову сезону, у плану су и радови на Општинском стадиону.

А до тада - НАПРЕД БОРАЦ!

Урош Бан

члан Клуба пријатеља ФК-а Борац

Реч-две о... Немања Ђорђевић, голубар

Најмлађи члан клуба "823 Голуб" из Старчева, рођен 2010. године, једини од подмлатка, дечко који обећава, нада клуба и будућност старчевачког голубарства. Успешан ђак, завршава седми разред осмолетке, велики обожаваца голубова српских високолетача, нада и узданица клуба.

"Голубарством се бавим од своје четврте године, када сам тако мали, у дворишту ухватио свог првог голуба и од тад се не раздвајам од њих, мојих љубимаца. После ми је дао пет пари голубова, покојни голубар Леца, тако сам почео да их парим и селектирам, остављајући само оне најбоље. Уз велику помоћ и разумевање свога тате направили смо и кавез. Е, тада сам већ лично на голубара! У Клуб сам се учланио прошле године и сада сам поносан што сам прави голубар. Моји голубови потичу од Леце, мада је ту, тад било и ухваћених, али ја сам одабрао најбоље из лета, остављао, парео и терао. Нисам марио за изглед голуба, на крају, битно ми је да лете, да силазе, да су ту и да имају дуг лет што је и одлика правог српског високолетача. Тренутно имам седам парова у матици коју сам распарио и сада спремам јуниоре не би ли направио резултат. Недавно сам пријавио јуниорску утакмицу, али сам прекинуо, незадовољан, а мало и неискусан,

али биће боље други пут. Нема одустајања, рад, дисциплина и упорност. Надам се да ће ме то довести до циља и успеха. Јуниоре спремам на свој начин - терам их да лете два дана заредом, па два дана паузе, а затим како временски услови дозвољавају, опет их терам, не дам да пуно одмарају. Храним их једном на дан и после добију да пију воду. Храним их "матичним миксом", то је мешана храна за матично јато, али код мене се показала и као терачка храна, само што морам да извадим трошкове кад је користим за тераче. Пред утакмицу појачавам храну, дајем им већу количину и то је то. Имам и мерицу, чашу од јогурта, на десет голубова се даје чаша и по. Задовољан сам летом својих голубова, поготову јуниора, лете и силазе. Не парим голубове у сродству тако да су то голубови чисте крви што се, за сада, показало као позитивно. Волим голубове, гледају да што боље радим са њима како бих доказао своје умеће, рад и квалитет самих голубова. Волим утакмице, и кад судим и кад терам, јер ту се онда покажу грешке како голубова, тако и моје, а као резултат се покаже резултат рада и квалитет голубова као и улагања. Моје дружење је, нажалост, због неинтересовања младих и мојих вршњака, све са мојим клубским голубарима Златком, Фирком, Чуком и Нале-



Немања Ђорђевић

том, а са осталима повремено, када се видимо. Јер, и само голубарство је спорт који спаја људе, и сам голуб је симбол мира, љубави и пријатељства, па користим ову прилику да поздравим све голубаре из

Клуба, из целе Србије и желим им успешне утакмице и поштене резултате".

И ми тебе поздрављамо Немања, и буди упоран, резултат неће изостати!

Зоран Пејров

Рагбисти Борца гостовали у Сиску

Крајем маја у Сиску (Хрватска), одржан је међународни рагби турнир на коме је учествовало више од стотину играча са простора бивше Југославије. На овом турниру рагбисти Борца остварили су запажене резултате - петлићи су били први, а пионери други, чиме је одбрањена и прошлогодишња титула. Ово је била прилика и да млади рагбисти, на Дан града Сиска, прошетају овим градом и упознају га.

Овим турниром завршен је још један рагби циклус и играчи су сада на заслуженом распусту. Половином августа очекује се одлазак на Дивчибаре на припреме, а у септембру почиње нова сезона.

Рагбисти старчевачког Борца су сада на припремама за један од највећих међународних ветеранских турнира на овим просторима који се у нашем месту одржава поводом "Дана дружења", 3. августа, на рагби терену Општинског стадиона. Очекује се долазак више од 150 играча из многих европских земаља.

П. Андрејић



Млади спортисти, заљубљеници у рагби